

„Tora przemawia językiem człowieka” (*Berachot* 31b) po to, „żeby uszy mogły słyszeć to, co potrafią zrozumieć” (*Mechilta* i *Tanchuma* do *Szemat* 19, 18) – dlatego wolno kabalistom („badaczom prawdy”) mówić o sefirach alegorycznie. Nazywają je „światłami”, żeby tą ilustracją pomóc naszej wyobraźni zbliżyć się choć trochę do istoty jedności Świętego Jedynego, niech będzie błogosławiony, z Jego atrybutami. To jak wtedy, gdy światło wewnątrz kuli słonecznej zostaje pokazane w jedności z samą kulą słoneczną zwaną „światłem”, jak jest napisane: „Większe światło” (*Bereszit* 1, 16). Również blask i promienie, jakie emanują i rozchodzą się zeń, są nazywane „światłem”, jak jest napisane: „Bóg nazwał światło dniem” (*Bereszit* 1, 5). Gdy światło znajduje się w swoim źródle w kuli słonecznej, to jest z nim zjednoczone absolutną jednością, ponieważ tworzą tylko jeden byt, mianowicie ciało słoneczne, które emituje światło; w tym miejscu promieniowanie i światło stanowią absolutną jedność z ciałem słonecznym, które świeci, i nie istnieją samodzielnie.

Dokładnie taka, i nawet jeszcze silniejsza, [jest jedność] atrybutów Świętego Jedynego, niech będzie błogosławiony, i Jego Woli i Mądrości w świetle *Acilut*, z Jego Istotą i Istnieniem, a On tak jakby ubiera się w nie i jednoczy z nimi doskonałą jednością, ponieważ one z Niego pochodzą i z Niego, niech będzie błogosławiony, zostały wyemanowane, tak jak to jest z rozprzestrzenianiem się światła z kuli słonecznej. Jednakże [Jego jedność z Jego atrybutami] nie jest dokładnie taka sama [jak jedność światła ze słońcem], lecz dalece bardziej odległa od naszej zdolności rozumienia i nam nieznaną, albowiem Jego ścieżki są nieskończenie wyższe od naszych.

Mimo wszystko ta ilustracja ma „pomóc uszom usłyszeć to, co mogą zrozumieć”, możemy zatem dostrzec i zrozumieć, że jak światło słoneczne, skoro jest zjednoczone ze swoim źródłem i w nim unieważnione, nie ma osobnej nazwy, a nazywa się tak jak swoje źródło, tak wszystkie atrybuty Świętego Jedynego, niech będzie błogosławiony, i Jego Wola i Mądrość nie są [w stosunku do Niego] oznaczane i nazywane tymi nazwami, a jedynie w stosunku do wyższych i niższych stworzeń, które powołuje do istnienia, ożywia i prowadzi Święty Jedyny, niech będzie błogosławiony, za pomocą Swojej Woli i Mądrości, i Zrozumienia, i Poznania, które ubierają się w Jego święte atrybuty. Jak stwierdza midrasz (*Chagiga* 12a): „Świat został stworzony ze pomocą dziesięciu rzeczy: za pomocą Mądrości, Zrozumienia, Poznania (...), jak jest napisane: «Bóg postawił ziemię na Mądrości, na Zrozumieniu oparł niebiosa, a przez Poznanie otchłań podzielił» [*Przysłowia* 3, 19-20]”, i jak powiedział Elijahu: „Wydałeś na świat dziesięć *tikunim* («ubrań»), a my je nazywamy dziesięć *sefirot*, i za ich pomocą rządysz ukrytymi światami nieobjawionymi i światami objawionymi, i skryłeś się w nich...” (*Patach Elijahu*).

Na przykład w pierwszym z Sześciu Dni Stworzenia został objawiony atrybut Miłosierdzia – złożony ze wszystkich Jego świętych atrybutów, w które ubierają się Jego Wola i Mądrość, i Zrozumienie, i Poznanie – a On za jego pomocą stworzył światło, przez Wypowiedzenie: „Bóg zechciał, aby było światło” (*Bereszit* 1, 3), które rozprzestrzenia i przekazuje światło z góry w stronę świata, i zapełnia nim świat od jednego krańca do drugiego. To [stworzenie światła] jest właściwością Miłosierdzia, jednakże zawiera w sobie też właściwość Potęgi, dlatego [to światło] nie było duchowe tak jak właściwe Nadprzyrodzone Światło, i świat, który jest skończony i ograniczony, ubrał się w nie, a „Podróż z ziemi do nieba i ze wschodu na zachód zajmuje pięćset lat” (*Chagiga* 13a i *Tanna Dewej Elijahu Raba* 2).

W ten sposób drugiego dnia atrybut Potęgi, złożony ze wszystkich Jego świętych atrybutów i Jego Woli..., został objawiony i za jego pomocą On stworzył sklepienie, wypowiadając: „Bóg zechciał, aby było sklepienie [niebieskie] pośrodku wód i aby oddzielało wodę od wody” (*Bereszit* 1, 6). To [podzielenie wód] jest właściwością *Cimcum* i ograniczeniem, aby ukryć wyższe wody duchowe przed wodami niższymi. Poprzez to oddzielenie od wyższych wód wody niższe stały się materialne. I atrybut Miłosierdzia jest zawarty w [Potędze], skoro „Świat stworzono Miłosierdziem” (*Psalmy* 89, 3), a [wody podzielono] po to, by powstał suchy ląd, a na nim człowiek służący Bogu. I podobnie wszystkie [inne atrybuty Świętego Jedyneho, niech będzie błogosławiony, zostały objawione w kolejnych dniach stworzenia].

Tę właśnie myśl przedstawia Elijahu w *Tikunim*, dz. cyt.: „[Sefiry wyemanowano po to, by] pokazać, jak świat jest prowadzony (...) prawością i sprawiedliwością (...); prawość to (...) prawo (tzn. *Gewura*), sprawiedliwość to (...) łaska (...); wszystkie [atrybuty objawiono] po to, by pokazać, na czym świat stoi; lecz nie jest tak, żebyś Ty składał się z poznawalnej prawości, która jest prawem, lub z poznawalnej sprawiedliwości, która jest łaską, albo z któregośkolwiek [innego] atrybutu”.